

Úvod do studia kultur arabsky mluvících zemí

Kultura arabofonních zemí

Rodina a rodinný život

- obecně platí, že mimomanželské vztahy jsou podle islámské etiky HARAM, tedy nevhodné, nevítané, zakázané
- muslim si smí vzít muslimku, židovku či křesťanku, muslimka se smí provdat pouze za muslima
- při domlouvání sňatku nevěstu většinou zastupuje poručník z řad jejích mužských příbuzných, WALI

- nejběžnější je dnes manželství dohodou (NIKAH)
- pro manželskou dohodu je stěžejní a povinné zaplacení „věna“, které se v arabštině označuje jako MAHR a je to finanční či jinak hodnotný dar vyplácený ženichem nevěstě a stává se jejím nezcizitelným majetkem
- V některých zemích jsou přípustné i jiné formy dočasného či neplnohodnotného manželství (sňatek z rozkoše, cestovní sňatek, atd.)

- ve většině muslimských zemích je stále povolena polygamie (polygynie)
- zákony ji zakazují jen v Tunisku a Turecku
- svatba má formální a neformální část
  - formální – podpis manželské smlouvy
  - neformální – LAJLAT AL-HENNA (noc henny)
    - svatební hostina (WALIMA)
    - svatební průvod (ZAFFA)

<https://www.youtube.com/watch?v=GjpwAHJ300I&list=PLE70400C3DE29EA11>

- rozvod tradiční formou – pronesení formule TALAQ
- „čekací období“ IDDAH

- rozdělení dědictví je dáno islámským právem
- většinou platí, že muž dědí 2x tolik, co žena
- dědit může pouze muslim a příbuzný

- Ráj – DŽANNA
- Peklo – DŽAHANNA

